

Μητροπολίτης Ιλαρίωνας: Να ζητήσουμε από τον Θεό υπομονή

[gallery]

Την Τετάρτη της πρώτη εβδομάδας της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, στις 9 Μαρτίου 2011, ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας, τέλεσε Μεγάλο Απόδειπνο με τον Μεγάλο Κανόνα του Αγίου Ανδρέου Αρχιεπισκόπου Κρήτης στον Ιερό Ναό της Παναγίας Πάντων θλιβομένων η χαρά της Μόσχας. Μετά το πέρας του Κανόνα ο Σεβασμιώτατος κ. Ιλαρίωνας κήρυξε τον θείο λόγο, όπου αναφέρθηκε στην αρετή της υπομονής.

«Η υπομονή όπως η ταπείνωση είναι μια από τις θείες αρετές. Μιλάμε για τη μακροθυμία του Θεού απέναντι στο ανθρώπινο γένος, εννοώντας ολόκληρη την ανθρωπότητα και καθένα ξεχωριστά.

Ο καθένας στη ζωή του εξόργιζε τον Θεό με τις πράξεις, τις σκέψεις, τον αμαρτωλό τρόπο ζωής του. Εάν στις σχέσεις μας με τον Θεό ίσχυε νόμος ανταπόδοσης για κάθε αμαρτία μας, βέβαια είναι ότι αξίζαμε πάρα πολύ βαριές τιμωρίες για τις αμαρτίες μας. Όμως ο νόμος του Θεού είναι νόμος αγάπης και μακροθυμίας. Ο Θεός ανέχεται τις αμαρτίες και τις αδυναμίες μας. Δε γνωρίζουμε γιατί τα ανέχεται...

Ο καθένας μπορεί να αναρωτηθεί, γιατί με ανέχεται ο Κύριος παρόλο που αμαρταίνω τόσο πολύ, παρόλο που δε ξέρω να διορθώνομαι και να εφαρμόζω τις θείες εντολές, παρόλο που ο τρόπος ζωής μου αντιτάσσεται εξ ολοκλήρου στην Ευαγγελική διδασκαλία και σ' εκείνα, τα οποία λέγει ο Ίδιος ο Χριστός μας; ο Κύριος είναι *μακρόθυμος και πολυέλεος* (Ψαλ. 144. 8). Μας συγχωρεί τις αμαρτίες μας διότι δεν θέλει να μας τιμωρήσει, αλλά να μας παιδαγωγήσει. Ο Θεός είναι επιεικής απέναντι μας και γι' αυτό κάθε φορά μας προσφέρει μια ακόμη ευκαιρία να διορθωθούμε...

Είναι αμέτρητη η θεία μακροθυμία. Είναι τόσο μεγάλη, ώστε καμιά φορά δεν είμαστε σε θέση να συνειδητοποιήσουμε το μεγαλείο και τις διαστάσεις αυτής...

Ο Κύριος είναι μακρόθυμος και πολυέλαιος και θέλει να είμαστε υπομονετικοί ο ένας απέναντι στον άλλο, στις βιοτικές περιστάσεις και στον Ίδιο τον Θεό», τόνισε ο Μητροπολίτης Ιλαρίωνας.

Και πρόσθεσε, γιατί πρέπει να είμαστε υπομονετικοί απέναντι στον Θεό; Καμιά φορά προσευχόμαστε και τον ζητάμε κάτι και δε λαμβάνουμε. Μήπως δεν εισακούομαι, μήπως δεν είναι

θεοπειθής η προσευχή μου; Αλλά η Αγία Γραφή μας προβάλλει πολλά παραδείγματα υπομονής η οποία τελικά αμειβόταν. Αυτά είναι του Ιακώβ, ο οποίος δούλεψε επί 14 χρόνια για να παντρευτεί τη Ραχήλ, του παραλυτικού, ο οποίος περίμενε επί 38 χρόνια πριν θεραπευθεί από τον Χριστό και άλλα.

Εάν ο άνθρωπος έχει στη ζωή του ένα σκοπό, δε μπορεί να ησυχάσει προτού φτάσει σε αυτό. Αλλά για να τον φτάσει δε είναι μόνο να περάσει από κάποια εμπόδια, αλλά και να κάνει υπομονή.

Η υπομονή χρειάζεται κυρίως απέναντι στον ίδιο τον εαυτό μας, διότι ο καθένας μας πάσχει από κάποια ελαττώματα και αντιμετωπίζει δυσκολίες με τον εαυτό του: θέλουμε κάτι παραπάνω, αλλά δεν πετυχαίνουμε, θέλουμε να φτάσουμε σε κάτι, αλλά δεν τα καταφέρνουμε. Συνειδητοποιώντας τις περιορισμένες δυνάμεις μας ενίοτε γογγύζουμε και λέμε: «Διατί οι άλλοι τα καταφέρνουν, ενώ εμείς όχι;» Πρέπει να κάνουμε υπομονή και να ησυχάσουμε. Ο καθένας μας εάν έχει τη σχετική επιθυμία μπορεί να κάνει πολλά καλά και αγαθά έργα.

Χρειάζεται επίσης η υπομονή απέναντι στους άλλους. Όταν ζητάμε κάτι και ο άνθρωπος δεν το κάνει, ανυπομονούμε και αμέσως κρατάμε σκληρή θέση απέναντι σε αυτόν. Μας λείπουν η υπομονή, η ταπείνωση και η σοφία, και ως αποτέλεσμα αγανακτούμε απέναντι σε πλησίον μας.

Η υπομονή χρειάζεται και στην οικογενειακή ζωή. Διότι στην έλλειψή της καθώς και της ταπείνωσης οφείλονται καβγάδες και δυσμένεια. Όπου είναι η δυσμένεια, μπορεί να γίνει αφετηρία του κακού. Η οικογένεια μπορεί να διαλυθεί εξαιτίας της ελλείψεως της υπομονής στα μέλη της, δηλαδή του ενός απέναντι στον άλλο.

Πρέπει να ανεχόμαστε τα ελαττώματα του καθενός, κατανοώντας ότι σχεδόν είναι αδύνατο να ξαναφτιάξουμε τον άλλο. Αυτό μπορεί να το κάνει μόνο ο Θεός ή ο ίδιος ο άνθρωπος.

Η υπομονή χρειάζεται και απέναντι στις βιοτικές περιστάσεις. Έτσι περιμένοντας ένα τραμ στη στάση, μπορούμε να κάνουμε προσευχή ή να διαβάσουμε ένα θρησκευτικό βιβλίο και όχι να χάσουμε το χρόνο μας άδικα. Μήπως ο Θεός μας έδωσε αυτό το χρόνο ειδικά για να προσευχηθούμε τώρα και έκανε το τραμ να καθυστερεί, διότι αλλιώς δε θα μπορούσαμε να βρούμε αυτό τον χρόνο λόγω της καθημερινής μας βιασύνης ή ελλείψεως της ικανότητας να προγραμματίζουμε τον χρόνο μας.

Επίσης σύμφωνα με τον Πρόεδρο του ΤΕΕΣ πρέπει να υπομείνουμε και τις αρρώστιες, που μας επιτρέπει ο Θεός, και τις θλίψεις. Πρέπει να θυμόμαστε συνέχεια ότι ο Ίδιος ο Κύριος υπέμενε στον Σταυρό τα φοβερά εκείνα τα πάθη και ακόμα τον θάνατο για να μας σώσει. Να του μιμηθούμε τη μακροθυμία Του!

Να είμαστε υπομονετικοί ο ένας απέναντι στον άλλο, στις βιοτικές περιστάσεις, να παρακαλέσουμε τον Κύριο να μας δώσει υπομονή, χωρίς την οποία είναι πάρα πολύ δύσκολο να ζούμε σε αυτή τη γη και σε τελική ανάλυση να φτάσουμε στη Βασιλεία των Ουρανών.

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/55909/>